

UAB, universitat amb orígens, arrels, memòria i audàcia, i sense fronteres

En aquesta vida mai has d'oblidar d'on vénis, quins són els teus orígens i a qui et deus, però això no ha de ser un fre perquè perdís l'audàcia que el teu somni és l'infinit.

Fa uns dies, a la UAB, vam donar el primer dels cinc honoris causa que es concediran pel 50è aniversari. El guardonat va ser l'artista Jaume Plensa. Les seves arrels, els seus orígens són aquí, però se sent del món, encara que no renuncia a la seva pertinença. Per a mi, Plensa és el paradigma d'una cosa en què insisteixo des de fa mesos: que la famosa transferència és d'anada i tornada.

La universitat genera coneixement, és una de les seves obligacions i ha de mirar de transferir-lo a la societat a la qual pertany, però mai ha d'oblidar que la pròpia societat, *per se*, també genera coneixement, i, en molts casos, també amb enorme audàcia i transcendència. És per això que la universitat ha d'estar, d'una banda, concentrada a generar coneixement, però, d'altra banda, no oblidar mai que al seu entorn també hi ha intel·ligència i somiadors audaçs que, sense la formació acadèmica ortodoxa, són, també, enormement capaços de generar. I que nosaltres hem de provar de descobrir, atreure i absorbir. I aprendre'n.

Sempre he dit que l'Autònoma és una universitat especial. Nascuda en la repressió, sota els auspicis d'una rebel·lió audaç que va cercar la llibertat i va lluitar contra l'establishment de l'època. Una universitat construïda per dissipar i dispersar joves estudiants i, probablement, professors heterodoxos políticament parlant, i que, per circumstàncies de tota mena, va néixer en el mestissatge urbà.

El tríode Poble-sec, Sant Cugat i Hospital de Sant Pau va donar llum a una universitat lliure, llibertària i poc gregària, i així continuem.

Tot això no ha impedit que, amb els anys, la UAB, hagi fet arrels i profundes al seu territori. I quin és, aquest? Bona pregunta. Portem, i crec que amb gran encert, el nom de Barcelona, una de les millors ciutats del món, que ens va donar aixopluc en néixer, i on tenim una enorme activitat acadèmica i científica. Estem ubicats al municipi de Cerdanyola. El territori és Bellaterra, i mai més ben dit. Toquem amb Sant Cugat, una de les que també ens va donar aixopluc en néixer. Finalment, ens vam decidir per ser la universitat del Vallès. Aquí ens

encunyem. Però la veritat —i ho he dit moltes vegades en broma, però és cert— és que, a l'Autònoma, si no ets de Sabadell, no ets ningú. Aquesta ciutat té un vincle molt especial i estret amb la UAB, i les dues parts el volem continuar fomentant.

L'Autònoma va néixer per diferents necessitats, però genèticament posseeix un mestissatge que la fa única, més lliure, poc o gens gregària i sí molt solidària. Avui en dia, l'ADN de la nostra universitat és únic i molt especial. Venim de moltes bandes i, alhora, som d'aquí, on hem fet arrels profundes. Ens sentim de la nostra terra i la nostra obligació és contribuir al progrés i la millora de la societat que ens finança i ens necessita, però mai hem de renunciar al somni de compartir i portar el nostre coneixement als confins del planeta.

Compartint amb altres cultures, societats, universitats, institucions, serem millors, i, unint esforços, arribarem més lluny. Som audaços, creem coneixement, sí, però la nostra missió principal és ajudar a formar persones que siguin bona gent, respectuosa, solidària, tolerant... Tant se val d'on venim, ¿què importen les maleïdes fronteres? L'important és el que som, com socialitzem, i que, junts, treballem per un món millor.

Gabriel Masfurrell
President del Consell Social

22 de desembre del 2018

[\[Article publicat al *Diari de Sabadell*.\]](#)